

ترجمه و برداشتی

از:

قرآن مجید

جزوه صد و نوزدهم

ترجمه و برداشت: از استاد سید حسن ابطحی

تنظیم موضوعی: جمعی از دانشمندان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا سِوَا عَلَى
بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحُ الْعَالَمِينَ لِتُرَابٍ مَقْدَمِهِ الْفِدَاءُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

این جزوه باموضوع بندی مسئله «تزکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تزکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تزکیه نفس است در این جزوه آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبّر بیشتری در قرآن و توجّه دوستان به سخنان حضرت حقّ جلّ و علایادآوری شده است.

تا ان شاء الله سالکین إلى الله با تأمل زیادتري موفّق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوه قرائت می شود جابجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیانی که مربوط به تزکیه نفس است را پشت سر هم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوه آورده شده است و بعدها سایر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه ای آورده خواهد شد ان شاء الله.

به امید موفقیت و السلام

سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

«سورة مباركة معارج»

آيات ٤٤ - ١١ از سورة مباركة معارج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَلِّهِلِ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيًّا ﴿١٠﴾ يُبْصَرُونَهُمْ يَوْمَئِذٍ كَالْجُرْمِ لَوْ يُفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بَنِيهِ ﴿١١﴾ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهَا لَأُظْلَى ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةً لِّلشَّوَى ﴿١٦﴾ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ﴿١٨﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٤﴾ لِّلسَّائِلِ وَ

الْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ

رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ

حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ

مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ

هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾ أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أ

يَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا

يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ فَلَا أَقْسَمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَى أَنْ

نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ يَخْوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى

يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا

كَأَنَّهُمْ إِلَى نُصُبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمُ

الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

«به نام خداوند بخشنده مهربان»

- سؤال کرد سؤال کننده ای عذابی را که واقع شد. (۱)
- برای کافران از آن عذاب دفع کننده ای نخواهد بود. (۲)
- از طرف خدائی که ملائکه اش بالا می روند. (۳)
- ملائکه و روح در روزی که مقدارش پنجاه هزار سال است، به سوی او بالا می روند. (۴) پس بردباری کن، صبر خوبی پیشه کن. (۵)
- آن ها آن روز را دور می بینند. (۶) و ما آن را نزدیک می بینیم. (۷)
- روزی که آسمان مانند مس گداخته می شود. (۸)
- و کوهها مانند پشم رنگین حلاجی شده خواهد شد. (۹)
- و دوستی از دوستش سؤال نمی کند. (۱۰)
- آن ها را نشان می دهند، گناهکار دوست دارد که فرزندش را در مقابل عذاب آن روز فدا کند. (۱۱) و زنش و برادرش را. (۱۲) و قبیله اش را که به او پناه می دادند. (۱۳) و همگی آن ها که در روی زمین هستند را (فدا کند) تا نجاتش دهند. (۱۴)
- هرگز چنین نخواهد شد. قطعاً آن شعله های سوزان است. (۱۵) تمام پوست بدن را می کند. (۱۶)
- کسی که فرار کرده و روگردانده، صدایش می زند. (۱۷) و جمع کرد پس ذخیره نمود. (۱۸)
- قطعاً انسان حریص و کم طاقت آفریده شده است. (۱۹) وقتی که بدی به او می رسد، جزع می کند. (۲۰)
- و وقتی که خوبی به او می رسد، مانع می شود. (۲۱)
- مگر نمازگزاران. (۲۲) همان کسانی که در نمازشان مداومت دارند. (۲۳)
- و کسانی که در اموالشان حق معلومی است. (۲۴)
- برای سؤال کننده و کسی که محروم است. (۲۵)
- و کسانی که روز جزا را تصدیق می کنند. (۲۶)
- و کسانی که آن ها از عذاب پروردگارشان می ترسند. (۲۷)
- زیرا قطعاً عذاب پروردگارشان (برای هیچ کس) امن نمی شود. (۲۸)
- و کسانی که دامنشان را حفظ می کنند. (۲۹)

مگر برای همسرانشان یا برای کنیزانشان که این‌ها مورد سرزنش نیستند. (۳۰)

پس کسی که غیر آن را بخواهد، آن‌ها همان متجاوزین‌اند. (۳۱)

و همان کسانی که آن‌ها امانتها و تعهداتشان را رعایت می‌کنند. (۳۲)

و همان کسانی که آن‌ها به شهادت‌هایشان ایستادگی می‌کنند. (۳۳)

و همان کسانی که آن‌ها نمازشان را مواظبت می‌کنند. (۳۴)

این دسته در بهشتها، گرمای داشته می‌شوند. (۳۵)

پس کافران را چه می‌شود که به طرف تو با شتاب می‌آیند؟ (۳۶) گروه گروه از طرف راست و از طرف چپ. (۳۷)

آیا هر شخصی از آن‌ها طمع دارد که در بهشت پر نعمت داخل شود؟ (۳۸)

هرگز، ما آن‌ها را از آنچه می‌دانند آفریدیم. (۳۹)

پس نه، قسم می‌خورم به پروردگار مشرقها و مغربها که قطعاً ما قدرت داریم. (۴۰)

که آن‌ها را به بهتر از آن‌ها تبدیل کنیم و بر ما هرگز آن‌ها سبقت نمی‌گیرند. (۴۱)

پس آن‌ها را به حال خود و ابگذار تا در دنیا فرو روند و بازی کنند تا وقتی روزشان را که به آن‌ها وعده داده شده است، ملاقات نمایند. (۴۲)

روزی که از قبرها با سرعت بیرون می‌آیند، مثل این است که آن‌ها به سوی بتهای خود می‌شتابند. (۴۳)

در حالی که چشم‌هایشان از خشوع پایین افتاده، ذلت و خواری بر آن‌ها مستولی شده، این است روزی که وعده داده می‌شدند. (۴۴)

برداشت از آیات ۴۴ - ۱ (آنچه باید سالک الی الله عمل کند)

- سالک الی الله باید از سوره مبارکه معارج برداشتهای زیر را داشته باشد:
- ۱ - همیشه از خدای تعالی لطف و رحمت و مغفرت را طلب کند و نسبت به حقیقت و ولایت اهل بیت عصمت و طهارت علیهم‌السلام، حسادت نکند.
 - ۲ - دارای بردباری و صبر خوبی باشد و استقامت را از دست ندهد.
 - ۳ - هر چیزی را که کفار از الطاف الهی بعید می‌دانند او نزدیک بداند و وعده‌های الهی را مسلم تصور کند.
 - ۴ - عذاب روز قیامت را برای کفار و مشرکین قطعی بداند و سختی آن عذاب را اهمیت بدهد.

- ۵ - یقیناً انسان اگر تزکیه نفس نکند حریص و کم طاقت خواهد بود که وقتی به او ناراحتی می رسد جزع و فزع می کند و وقتی که به او خوبی می رسد ظرفیت پذیرش آن را ندارد.
- ۶ - باید انسان با خواندن نماز خود را به کمالات برساند و تا می تواند مداومت به نماز داشته باشد زیرا فرموده اند: نماز بهترین موضوعات است.
- ۷ - در اموال سالک الی الله برای سؤال کنندگان و کسانی که از مال دنیا محروم اند حق معینی از خمس و زکات وجود دارد، که باید آن را بپردازد.
- ۸ - روز جزا را قبول داشته باشد و از عذاب الهی بترسد.
- ۹ - دامن خود را از آلودگی پاک نگه دارد و تنها با همسران و آنهایی که به دست خود خریده است ابراز شهوت و شهوت جنسی کند.
- ۱۰ - امانت دار باشد و عهد خود را رعایت کند.
- ۱۱ - شهادت خود را هیچ گاه انکار نکند و پایبند به آن باشد.
- ۱۲ - نمازها را اول وقت و صحیح بخواند و احکام آن را حفظ کند.
- ۱۳ - خدای تعالی را بر همه چیز قادر بداند و عالم را به اراده او قائم بداند.
- ۱۴ - سالکین الی الله باید نسبت به کفار بی اعتنا باشند و در بازی آنها شرکت نکنند که روز قیامت خدای تعالی کفار را به جزای اعمالشان می رساند.